

Ilen

Menighetsblad

Nr. 2 • august 2019

Årgang 95

Det er ingen som forventer at jeg skal oppføre meg ordentlig!

Bli med på skogstur i Trolle med Øystein Dolmen på side 8

Klar til å stemme?

Møt kandidatene som stiller til kirkevalg i menigheten vår og i Nidarøs Bispedømme på side 21–25

Rosen gis til Ingrid Sandstad

Hva skulle Ilen menighet ha gjort uten Ingrid? Vi tenker spesielt på det siste halvannet året som har gått siden Tore How, som da var leder av menighetsrådet, dessverre døde. Ingrid havnet plutselig på «førsteplass» – som leder for Ilen menighetsråd – men hun har tatt ansvaret på strak arm, og står løpet ut frem til kirkevalget 8. og 9. september.

Ingrid har nok ikke selv regnet på hvor mange timer hun har gitt til menigheten, men vi vet at det er et enormt tall. Den administrative innsatsen har vært formidabel, og behovet for dette har overskygget muligheten for å bedrive praktisk menighetsarbeid, noe vi vet at Ingrid har et stort hjerte for og er en kapasitet på, ikke minst med tanke på hennes bakgrunn som diakon.

Hun har likevel tatt seg tid til blant annet å lede Hyggestunder og har trofast delt ut menighetsbladet til alle som bor i Fagerlia. Ingrid er en god lytter og utviser en rettferdighetssans det står respekt av. Sist, men ikke minst, har Ingrid vært en god turlleder i Bymarka, lokalkjent som hun er, og gleder oss i hver utgave av menighetsbladet med sine livfulle og informative turbeskrivelser på baksiden.

Vi takker Ingrid og gratulerer henne med en vel fortjent rose.

Gjennom «menighetsbladets rose» ønsker vi å fremsnakke mennesker som gjør en særlig innsats for å fremme fellesskap og varme i bydelen vår.

Kjære iling

Høsten er her med gulnende blader, skarpere luft og mørkere kvelder. For noen betyr denne årstiden en ny start. Pennalhus og skolesekker kjøpes inn, studenter fyller gater, caféer og hybler og nye vennskap og kjærestepar dannes. Overgangen til det nye kan imidlertid være tøff for mange: undersøkelser viser at én av fire studenter opplever mye ensomhet i studietiden. Kanskje du kan bidra til at en nyankomet student føler seg velkommen og trygg i vår bydel?

Høst er også valgtime – og i år er det lokalvalg og kirkevalg. Kanskje er du blant dem som går, sykler eller kjører forbi

kirken hver dag. Hva kunne du tenke deg at foregikk der inne? Hva er kirken for deg, og hva skulle du ønske den var? Dette spørsmålet stilte vi også til Øystein Dolmen på skogsturen i Trolla som du får bli med på i denne utgaven av bladet. I tillegg møter vi de 11 kandidatene som stiller til valg i vår menighet, og du kan lese om de tre valglistene til Nidaros Bispedømmeråd.

Vi håper menighetsbladet kan inspirere til glede og fellesskap i bydelen vår og til at du får lyst til å ta turen til valglokalet for å stemme 9. september! Godt valg!

Med vennlig hilsen redaksjonen

REDAKSJONEN

ilaredaksjonen@gmail.com

Gunhild
Marie
Roald

Joachim
Fiskum

Øyvind
Johan
Eiksund

Gunnar
Gangsto

Forsidebilde: Øystein Dolmen. Foto: Hege Landrø Johnsen.

INNHold

Rosen gis til Ingrid Sandstad	2	Nidaros bispedømmerådsvalg.....	25
Kjære iling	3	Solrike dager i Kirkehagen	26
Sogneprestens side	4	Fottur fra Fjellseter til Trolla.....	27
Fjellseter kapell.....	7	Hva skjer i menigheten fremover?.....	28
Knutsen ruler Trollaskogen.....	8	Vi gratulerer vårens konfirmanter	31
Botanikk	14	Velkommen til kirke.....	32
Har du hørt om Lua-folket?	16	Kantorens side.....	34
Iladagan 2019.....	18	Ilen menighetskontor	38
Slekters gang/offer og gaver	20	Velkommen til Ila frivilligsentral.....	39
Kirken trenger gode ledere.....	21	Ut på tur	40
Kandidater til Ilen menighetsråd.....	22		

Sogneprestens side

«Jeg vil gå med deg
og jeg vil la deg finne ro»

– fra 2. Mosebok 33, 14

Gud lover å vandre sammen med oss og å hjelpe oss å finne fred. Disse løftene er spesielt viktige i dag, siden studie på studie advarer om at folk er mer stresset og ensomme enn noen gang. Harvard Business Review påstår at vi er midt oppe i en «ensomhets-epidemi», og at dette ikke bare påvirker vår mentale helse, men også hvor lenge vi lever.

Mennesker er mer enn noen gang knyttet sammen på tvers av geografiske grenser. På sosiale medier forteller vi om hvor vi har vært, hva vi har gjort og med hvem, hvordan vi så ut og hva vi spiste. Men i kontrast til all delingen og lesingen om våre egne og andres liv – er vi fremdeles ensomme.

Hver av oss ønsker å være kjent, forstått, ønsket velkommen, verdsatt, elsket. Vår tro forsikrer oss om at Gud også ønsker alle disse tingene for oss. Vi blir påminnet om dette ved starten av hver gudstjeneste, der de første ordene er: «*Kjære menighet, nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.*» Vår tro utfordrer oss også til å reflektere denne kjærligheten til andre.

I min søken etter å bygge bekjenskaper og felleskap i vår bydel, har jeg igjen vandret ut av menighetskontoret. Denne gangen

Foto: Kristoffer Wittrup

gikk jeg ned til Atelier Ilsvika i Mellomila for å møte fotograf Kristoffer Wittrup. Han er en kommersiell fotograf som blant annet har vunnet prisene «Årets Bilde: kommersielt» i Norges Fotograf-forbunds Landskonkurranse (2018) og «Best of Nation» for Norge i World Photographic Cup (2019).

Samtale med fotograf Kristoffer Wittrup

April: Jeg leste at arbeidet ditt har et arkitektonisk fokus, men jeg har lagt merke til at i mye av ditt arbeid har du også med mennesker. Hva er tankene bak dette valget?

Kristoffer: Det å ha en person i et bilde gir et tydeligere perspektiv, for eksempel på hvor stor en bygning er. Men det er også mennesker som ser på bilder, og selv om det er fint å se på landskap, kan vi oppleve bilder uten mennesker som tomme.

April: Den siste tiden har jeg lest mye om den såkalte ensomhets-epidemien. Er den

ensomme personen i arbeidene dine en representasjon av ensomhet?

Kristoffer: På en måte representerer stykkene i min siste utstilling mitt liv. Jeg flyttet fra Danmark, vekk fra det kjente: familien og vennekretsen jeg hadde hatt hele livet, til en ny by og et nytt land. Men jeg har reflektert en del over ensomhet; jeg er alene når jeg tar bildene, og min tolkning er at når du er alene er du ofte mer tilstede. I dag er vi alltid tilgjengelige med mobiltelefoner. Det er skremmende. I denne utstillingen er mitt budskap at det er OK å være alene; det er ikke farlig.

April: Ja, mange av oss frykter å være alene. Noen ganger er vi sammen med folk eller i situasjoner vi ikke trives med, heller enn å risikere å være ensomme. Det er som om det er skam knyttet til det å være alene. Når du tar bilder av mennesker, prøver du å finne det «ekte» ved dem, og vise det?

Kristoffer: I portrettfotografering må fotografen kunne se personene og «tolke» hva som er deres beste vinkler for så å vise dette frem. Folk er ofte nervøse når de skal fotograferes. Kanskje har de hatt dårlig erfaring via snapchat eller instagram. Mange strever med selvbildet på grunn av presset om å være perfekt, som gjerne trigges i sosiale medier.

April: Så du opplever problemstillinger knyttet til prestasjonspress og skam i arbeidet ditt?

Kristoffer: Tidligere har jeg tatt mange bilder av konfirmanter. Jeg har dessverre noen ganger opplevd å vise massevis av fine bilder til en ungdom, hvor de ikke

Foto: Hanne Hestø Ness

selv klarer å se hvor flotte de er. Mange konfirmanter har vokst opp med regisserte «selfies» (selvportrett tatt med mobiltelefon, red. anm) – og det å se seg selv «rett på» kan være vanskelig og føles unaturlig for dem. Viktigheten av mitt arbeid er jo nettopp å vise folk hvor fine de er — og forhåpentligvis gi dem et bedre selvbilde.

April: Du har ofte vært i kirker som fotograf – det var du som tok ordinasjonsbildene mine — er det annerledes å jobbe i et hellig rom?

Kristoffer: Jeg har ofte følt meg utenfor i kirken. Profesjonelt, når jeg er der for å ta bryllupsbilder, da går jeg rundt på utsiden av forsamlingen og prøver å være så stille og ubemerket som mulig.

April: Å nei! Dette er jo motsatt av den opplevelsen jeg håper at folk har i kirken! Jeg vil at det å være i kirken skal oppleves som å være sett, elsket og velkommen inn i et fellesskap. Hva tror du kirken har å tilby til mennesker i dag?

Kristoffer: Jeg er ikke så særlig religiøs, men jeg kan tenke meg at kirken burde tilby relasjoner, rom for refleksjon – og ro.

[Moses sa]:

«Hvis det er slik at jeg har
funnet nåde for dine øyne,
så vis meg nå din vei, så jeg
kan lære deg å kjenne og
finne nåde hos deg.»

[Gud svarte]:

«Mitt ansikt skal gå med,
og jeg vil la deg få ro.

– 2. Mosebok 33, 13-15

«Moesgaard» av Kristoffer Wittrup

Fjellseter kapell – hele byens og kirkenes sportskapell i Bymarka

Fjellseter kapell har lett adkomst fra Fjellseterveien med farbar vei helt frem. Det ligger usedvanlig vakkert til på en sagnomsust plass som i sin tid tilhørte Fjellseter turisthotell og har utsikt til byen og fjorden. På de fleste søn- og helligdager, med unntak av sommerferien og julen, holdes det gudstjeneste eller sportsandakt i kapellet i regi av frivillige, organisert av Fjellseterkapellets Venner i samråd og samarbeid med kapellets styre. Da serveres det alltid gratis kaffe og kaker til kirkekaffen, og det er åpent hus hvor folk kan ta med nistepakken og ha en liten rast på turen i marka.

«Folk søker opp i høyden (Bymarka) for å finne hvile for slitte nerver og et trykket hjerte», forkynte biskop Støren da kapellet ble vigslet og åpnet Skjærtorsdag 1933. Ordene er like aktuelle i dag. En tur i Bymarka er god rekreasjon for travle bymennesker, og en tur innom kapellet er heller ikke å forakte i så henseende.

Kapellet, som er tegnet av arkitekt Hermann Semmelmann, er bygget i flott tømmer og har et interiør med sterke farger som gjør rommet lunt og trivelig – med en peis som varmer. Det er møblert med budalsstoler og fastskrudde bord hvor folk kan benke seg til gudstjenester, kirkekaffe, møter og selskaper. Mange har undret seg over disse bordene midt i kapellet, men hva er vel et bedre symbol på fellesskap enn et dekket bord folk kan samles rundt?

*MC-gudstjeneste i regi av Holy Riders
11. mai 2014*

I kapellet kan du møte folk fra hele byen og kanskje andre enn du treffer i kirken.

Kapellets styre ledes av prosten i Byåsen, Heimdal og Strinda prosti og med soknepresten i Ilen som fast medlem da området i Bymarka rundt Fjellseter kapell tilhører Ilen Sokn, som er byens største i utstrekning om enn ikke i folketall. Men Fjellseter kapell er ment å være hele byens sportskapell, til disposisjon og bruk for alle. Det er bare å ta det i bruk til gudstjenester eller annen aktivitet i egen regi. Ta kontakt med Ilen menighet, Fjellseterkapellets venner eller kapellets styre. Alle menigheter, kirker og organisasjoner er velkomne, så sant bruken ikke strider mot det kapellet står for.

Kanskje vi sees i kapellet i høst?

Tekst: Gunhild Marie Roald Foto: Hege Landrø Johnsen

Knutsen ruler Trollaskogen

«Jeg har drevet med litt mental trening før dere kom, æ tenkt æ mått pass moijnn' min, itjnå bannjskap! Ha ha ha!» Øystein flirer med det karakteristiske mellomrommet mellom fortennene og de kvikke øynene mens han geleider oss oppover de bratte stiene i starten av Trollaskogen. Gjennom flere mannsaldre har han levd av å skape munterhet og glede for barn og voksne med sine tegninger og sanger om karakterene Knutsen og Ludvigsen. Men å såre eller trække på folk, nei der går grensen for Øystein Dolmen.

«Vi skal til høyre her» fletter han inn i den ivrige praten. I shorts og fargerik t-skjorte og med solbriller på nesen går han i høyt tempo innover i sitt rike, og vi henger så vidt på i de raske klyvene. Det er ikke til å tro at fyren har blitt 72 år.

«Du har kommet langt over pensjonsalder, men du holder det gående?» Jeg hiver etter pusten.

«Jeg holder bare på sånn som jeg alltid har gjort» utbryter han, og legger til: «Jeg har jo vært heldig. Alt jeg har satt i gang og vært interessert i har blitt jobben min. Jeg har det slik, jeg, at hver gang jeg kjøper en ordbok, blar jeg opp på ordet *arbeid* og stryker det». Øystein er like lys, lett og rask i talen som i steget.

«Nå kommer jo statspensjonen hver måned, så jeg drives i alle fall ikke av pengene lenger!»

Vi blir ikke lei av de to raringene Knutsen og Ludvigsen som bor i en tunnel med en grevling i taket. De revolusjonerte det politisk korrekte barnemusikk-landskapet på 1980-tallet med sin «anarkistiske» og absurde humor, og Øystein er stadig i vindingen med filmproduksjoner, utstillinger, event- og konferansier-oppdrag, og nå sist: forestillingen «Knutsen og Ludvigsen

rule Britannia» som gikk for fulle hus med ekstraforestillinger på Britannia i juni.

Helt ålreit å være Knutsen hele tiden

«Når jeg snakker om deg til andre tar jeg meg i å kalle deg Knutsen. Hvordan er det for deg å bli så tett assosiert med ham?»

«Det er faktisk veldig fint, for det gir på en måte en slags fribillett! Du vet, Gustav (Lorentzen, journ. anm.) og jeg, vi var ikke noe skuespillere, så vår inngang ble å grave inni oss selv og ta frem de egenskapene vi ikke torde vise frem ellers. Vi ble en slags karikatur av oss selv».

«Du blir ikke lei av å være en karikatur av deg selv da?» undrer jeg.

«Nei, faktisk ikke, det gir meg rom for å være litt annerledes, jeg trenger ikke å sette på bremsene hele tiden!»

«Men det er vel *noe* du ikke kan si og gjøre, er det ikke det da? Når menighetsbladet kommer på besøk, for eksempel?» humrer jeg.

«Ha ha! Ja, det er mest av hensyn til dere, det! Nei, altså, det vil jo bestandig være noe, man kan jo si noe som rammer noen, det har jeg ikke lyst til å gjøre. Man har jo ansvar for omgivelsene også».

«Men det er livsoppgaven din å terge bergenserne, har du sagt?»

«Ja det er jo det da, ha ha! Men det er egentlig veldig ålreit det, for jeg husker jeg var på et sånt søskenbarn-treff, og tok for meg alt som het bergensere og kjørte dem helt nedi søla sånn ordentlig skikkelig...» Øystein blir ivrig som et barn: «...og da var det noen sunnmøringer som sa: «*Enn vi da, enn vi da!?*» Ha ha ha!»
 «Så det er en ære å bli hersa litt med?»
 «Ja, bergenserne syns i hvert fall det. Å stå foran et hav med bergensere og krangle med dem, det er så artig!»

Å stå foran et hav med bergensere og krangle med dem, det er så artig!

Gale vaktmestere og tannpuss i fontena

Knutsen og Ludvigsen tilbragte mange år «på veien». Etter flere år uten kontakt på grunn av strid om rettigheter til musikken

ble de gjenforent på scenen i 2004, og opptrådte i flere år med rockeband på de store festivalene i landet før Gustav døde av hjertestans i 2010, 62 år gammel. Øystein snakker med varme om sin gamle venn, og mimrer om de første årene på turné:

«Vi traff jo hundrevis av gale vaktmestere og ble påkjørt av lastebil på veien, og ... første gang vi spilte inn plate i Oslo forsto jo ikke plateselskapet at det fantes folk som bodde utenfor Oslo, vet du, så når vi kom hadde vi ikke noen plass å bo. Vi overnattet like så godt på plena i Frognerparken. Neste morgen ble vi jaga av politiet da vi pussa tennene i fontena» ler Øystein.

«Hvem er den galeste vaktmesteren du har møtt?»

«Det spørs jo om det egner seg for menighetsbladet da...»

«Vi prøver!»

«Vi skulle overnatte i et bedehus og ble låst inn, og da sa vaktmesteren (Øystein imiterer den nordnorske dialekten): «*Ja*

toalettan e no ved inngangen der nede, å æ sett veldig pris på om dåkker bruke de toalettan, for æ e så innmari lei av å gjøre rein den der døpefonten!»

«Nei huff da», humrer jeg.

«Det var behersket latter fra menighetsbladet!» Øysteins latter smitter og hans varme og oppmerksomme tilstedeværelse kjennes god å være en del av.

«Men så kom jo Juba Juba og vi ble popstjerner i 14 dager», smiler han.

«Eller kanskje litt lenger?» sier jeg, og minnes sommeren da Juba Juba – min første kassett – gikk om igjen og om igjen i bilen med sin parade av udødelige låter.

Et Kardemmeby mellom sjøen og marka

Skogen åpner seg, og et vann ligger speilblankt foran oss. «Her var det fint!» utbryter jeg.

«Du har ikke vært her før?» spør han interessert. «Holstdammen heter den, det er drittfint her altså».

«Du går ofte tur i området her?»

«Ja, det var derfor vi flytta hit» sier han. Det er ikke mer enn 7 år siden han og samboeren Gudrun solgte huset på Tyholt og flyttet til Trolla.

«Har Trolla svart til forventningene?» undrer jeg.

«Du, tenk deg da, jeg kan gå rett opp i marka, så kan jeg gå et kvarter ned til sjøen og bade eller fiske, Trolla grenser jo ikke mot noe, bare sjøen og marka, ikke sant, det er som et eget minisamfunn med fantastiske tradisjoner».

«Hvilke tradisjoner?»

«Hells Angels! Ha ha! Nei, det er veldig hyggelig, det er for eksempel helt normalt at folk hilser på hverandre her ... og på facebookgruppen kan det dukke opp en

melding: Bussen min gikk fra meg, er det noen som skal til byen?»

To eldre damer kommer forbi oss i frisk gange og ivrig prat.

«Og så er det ikke nedrent av folk her, slik det kan være i Bymarka?»

«Nei det er ingen som kjører til Trolla for å gå tur, vet du.»

«Men det kunne de godt ha gjort? Det er jo like fint her?»

«Du må itj skriv det nei! Du må skrive at vi gikk gjennom et mørkt og bregnefullt terreng!» Igjen kommer den smittende latteren mens han geleider oss videre oppover gjennom skogen. Vi flirer med.

Solen sildrer ned på stien gjennom bladverket, den tette skogen åpner seg igjen og et nytt vann kommer til syne.

«Her har vi Nydammen», konstaterer vår guide med stolthet i stemmen.

De høye grantrærne på den andre siden speiler seg i vannet og gir en trolsk stemning, insekter virrer rundt på vannoverflaten. En stor gyldenbrun øyenstikker surrer rolig gjennom luften. Vi setter oss ned rundt det store benkebordet ved vannet. Solen varmer. Jeg skjenker i kaffe fra medbragt termos.

«Kaffe og greier» sier Øystein entusiastisk.

Valgflesk og bensin på plena

«Det er noe jeg må spørre deg om, for i denne utgaven av menighetsbladet har vi en del fokus på valg, kirkevalg og lokalvalg. Hvordan merkes det for deg at vi er inne i valgperioden?»

«Nei, for meg personlig har det ikke betydning i det hele tatt, men som observatør er det jo interessant å se hvor lekre partiene gjør seg før valget, det er mer eller mindre skuespill, det er så åpenbart at de

Øystein guider oss med trygg fot gjennom velkjent terreng. Her ved inngangen til Nydammen.

står og lyger og de vet at de aldri kommer til å gjennomføre det, men det blir akseptert fordi det er valg. Makten er viktigere enn hva du bruker den til», Øystein tar en slurk av kaffen, mens sola blinker i vingen til øyenstikkeren som flyr forbi.

«Hva med alt snakket om klimakrise? Det er vel ingen som har promotert toget som Knutsen og Ludvigsen? Er du «togkry?» spør jeg, og viser til det nye fynd-ordet.

«Ja, vi har absolutt vært interessert i den miljømessige siden ved toget. I forbindelse med forrige film ville vi jo ha et samarbeid med NSB, men de ville ikke ha noe med Knutsen og Ludvigsen å gjøre, og se hvordan det gikk med dem! Ha ha ha! Nei,

jeg er faktisk skikkelig forbannet over at det ikke finnes et lyntog til Oslo altså, tenk å sleppe å dra til Værnes, bare sette seg på toget og være fremme tre timer senere. I stedet bygger vi veier så det koster etter», sier han hoderystende.

«Men føler du på kroppen at vi er i *krise*, at nå går det galt? Det er jo sterke ord som brukes om det?»

«Tja, at det er en *krise*, det er jo tydelig, men vi sitter i et hjørne av verden hvor vi kan spille på duppedittene våre uten at vi trenger å ta ansvar for noe som helst. Vi har utnyttet andre deler av verden bestandig og når de kommer i trøbbel, da stenger vi av», sier han engasjert, og fortsetter: «Hva krisen vil bestå av er vanskelig å si, men det finnes jo ikke noen sivilisasjon som ikke har gått under, sånn historisk.» Han tar en pause, og ser utfordrende på meg: «Kan du peke på én!?»

Vi har utnyttet andre deler av verden bestandig og når de kommer i trøbbel, da stenger vi av.

Her har ikke jeg noe godt svar, men vil vite mer:

«Hva vil *undergang* si da, i denne sammenhengen?»

«Om vi ikke gjør noe vil vi uansett få en annen sivilisasjon, kanskje store deler av jorda blir ubeboelig, og da vil naturen ta seg tilbake igjen og justere seg. Om vi ikke tar valgene blir valgene tatt for oss uansett.»

«Hvordan påvirker dette deg i ditt liv, din hverdag? *Tenker* du på det?»

«Altså, det blir en del av perspektivet og bakgrunnsinformasjonen, man blir ikke så slumsete med å tømme bensin på plena lenger!»

En undertrykkende og maktsyk kirke

«Alt er natur, sto det i en overskrift en gang, du likte ikke så godt å bruke ordet kirke, sto det, men ville heller snakke om det guddommelige som en del av naturen?»

«Mener du sånne ting som mitt livssyn og sånn?»

«Ja!» sier jeg og takker Øystein i mitt stille sinn for hjelp til spørsmålsformuleringen.

«Nå kommer jeg til å banne i kirka altså. Jeg har først og fremst sett på kirka som maktstruktur. Maktkonsentrasjon, maktmiddel, noe som undertrykker folk sin egen gudstro og insisterer på at du skal ha en forbaska prest mellom mennesket og det guddommelige. For meg står mange av kirkebyggene som symbol på den greia der. Hvordan kirken har undertrykt deler av menneskeheten som har hatt en annen måte å oppfatte guddom på, for eksempel samene i nord.» Øystein er alvorlig nå.

«Ja ... og kan du da se for deg en kirke hvor det er rom for den direkte forbindelsen mellom mennesket og Gud, uten noe som kommer imellom?»

«Jo det er sikkert store muligheter for å få til det, og man kan jo si at denne maktkonsentrasjonen er i ferd med å bli bygd ned. Altså før, på bygda, var jo prestens makt enorm, folk var nærmest tvunget til å gå i kirka på søndagen.»

«Så kirken er på vei til noe bedre, tenker du?»

«Ja, vi har jo fått et åpnere samfunn på mange måter. Det er ikke samme mulighet til å utøve makten lenger, folk får velge

Øystein tror det finnes en god, livsoppholdende kraft, i, mellom og utenfor mennesket.

selv i større grad, og at de da velger iPad isteden for Bibelen ...»

«Man kan jo få Bibelen på iPaden også nå», repliserer fotograf Hege.

«Ja, det er jo sant. Og man leser jo ikke Bibelen for å få kunnskap, det er mer for å søke bekreftelse, påfyll som styrker en, altså det er jo gjerne de samme ordene om igjen og om igjen, det er en måte å lese på og forholde seg til ting på, det gir noe annet enn å lese Adresseavisen! *Slektingan din*

rope på *dæ, høre du!*» sier han rapt, idet to høye kvekk kommer fra en and som siger innover mot land her vi sitter. Det går et sekund før vi skjønner hva som foregår, og så bryter vi ut i glad latter. Det er umulig å bli fornærmet når det kommer fra den godlynte humoristen. Øystein flirer med. Så vender han tilbake til temaet:

«Altså, til det vi begynte med, jeg skal ikke være så kategorisk og si at kirken nødvendigvis bare er makt, det kan være mange slags menigheter og det kan være skikkelig åndelige prosesser som blir satt i gang der, men det er liksom alltid fare for at det blir maktutøvelse.»

«Litt som det du var inne på tidligere, når trangten til makt overskygger idealene i politikken?»

«Ja, altså maktbehovet ligger i oss alle sammen, fordi vi er så utrygge. Fordi vi har et forkvaklet verdensbilde, biologisk sett.»

«Hvordan da, tenker du?»

«Altså, øret hører svingninger fra 20 til 20000 hertz, det er bare en liten del, og synet, vi ser bare et lite spekter, alt som er under, over og imellom har vi ikke peiling på – vi er ikke ved våre fulle fem noen av oss! Ha ha ha!»

Vi er ikke ved våre fulle fem noen av oss!

Den gode kraften

Etter det lange og kronglete forrige spørsmålet, prøver jeg en ny strategi:

«Kan jeg spørre deg rett ut: Tror du på Gud?»

«Hvem av dem da? Ha ha! Altså, at det sitter en gammel mann oppi en sky, det er et jækla artig bilde, det er artig å tegne det, men det er ganske fjernt for meg» humrer han.

«Men har du en tanke om at det kan finnes en gud, eller en kraft?»

«Jeg tror at kraften er der hele tiden» svarer Øystein kontant, «men vi må vel antagelig koble oss på den?»

«Ja? Vi kan koble oss *på* og *av*? Er den utenfor oss eller *i* oss, tror du?»

«Jeg oppfatter at siden vi er en del av naturen er den i oss hele tiden, men den er mer eller mindre til stede, altså det er ikke sikkert dagsbevisstheten skjønner hva vi holder på med.»

«Hva tenker du på?» spør jeg.

«For eksempel, hvis jeg har et problem, kan jeg skyve det tilbake i reptilhjernen og vente et par dager, så vil løsningen dukke opp av seg selv, det er prosessert, det kan være et kryssord òg det. Man tar det opp igjen dagen etterpå og... *brrrrt!*» sier han og gjør en skrivende håndbevegelse: «Ferdig! Jeg tror det finnes en slik sterkt strukturerende kraft som er del av en større helhet.»

«Er det en *god* kraft?»

«Ja! Det er en livsoppholdende kraft!»

Kan det være noe med denne gode kraften som gjør det så fint å bare være i nærheten av Øystein Dolmen?

Om Osp. Populus tremula

Skjelvende løv, ildfull høst.

Å bo under ei høg osp kunne være noe. Sovne til vennlig rasling i varm sommerbris. Eller kanskje våkne ei blåsende høstnatt av det nesten metalliske brusset av de tørre bladene som pisker mot hverandre og så om morgenen finne hagen full av blodrøde høstløv. Lyden av ospa er velkjent. Og hvem har ikke opplevd «å skjelve som aspeløv»? Det fins flere folkelige forklaringer på skjelvinga. Noen påsto at den skjelver ved tanken på Nitedals Tændstikfabrik siden ospevirke gjerne blir brukt til fyrstikker. Virket brenner jamt og med liten etterglød. Andre sa at den skjelver ved tanken på dommedag, siden Kristi kors var av osp. Det kan neppe stemme.

Vår osp fins ikke i Palestina; nærmeste forekomst i Midt-Østen er visstnok i Libanon, men ellers er arten vidt utbredt i nordlige strøk. I vår bydel er det også planta en del søyleosp, en søyleforma variant, blant anna langs den nye veien i Mellomila.

Forklaringa på skjelvinga må nok finnes et annet sted. Bladene hos osp er nokså stive og tørre. Bladstilken er flatttrykt fra sidene slik at bladet selv i lett vind vipper raskt, skjelver, om sin egen lengdeakse. Når de stive bladene slår mot hverandre, oppstår en raslelyd. Navneleddet *tremula* (fra lat. *tremere*, jf. eng. tremble), viser til skjelvinga i bladene. Kanskje er vippinga ei tilpassing til fotosyntesen, slik at lys slipper inn til bladene lenger inn i krona. Andre løvtrær har ofte løst dette ved at greiner og blad ligger lagvis med minst mulig overlapping.

Ospa har en næringsrik og lettfordøyelig bark og er økologisk viktig. Det er mat for beitedyr og voksested for mange sjeldne lav og moser. Det huser store mengder insekt, bl.a. bladminerlarvene som lager sølvfarga ganger i bladene. Gamle ospetrær er ofte bolig for svartspett, ekorn og mår. Trærne blir sjeldent over 150 år, men de kan sende ut lange renninger/utløpere i jorda. Disse nye skuddene er kloner av «mortreet» og en slik klonsamling kan bli gammel ... og stor. I Utah fins den over 80 000 år gamle poppelklonen «Pando» med 47000 stammer. Den lette, seige og kløyvbare veden er nyttig til redskaper, dreide gjenstander og til utvendig kledning. Barken inneholder salisylsyre og ble brukt som smertestillende (jf. acetylsalisylsyre i Aspirin).

Osp er lyskrevende, men stiller ellers ikke

strengt krav til voksestedet. I buskform går den opp mot skoggrensa. Frøene har lange hår og kan sveve langt og etablere seg i en åpning, gjerne etter skogbrann. Og i tillegg til svevefrø, bidrar altså spredning med renninger (jf. Pando) i jorda til rask etablering. Røde ospelunder lyser opp i granskogliene om høsten. Høstfargen kan forresten variere ganske mye fra gull til vinrød. Hvis høsten er solrik og kald dannes det mye røde antocyaniner i bladene. Er den mildere og mindre solrik, dominerer de guloransje karotenoidene (jf. carrot=gulrot).

Dikterne har merka seg fargegløden og skjelvinga. I «Haustdag» skriver Kristoffer Uppdal: «Lauvet flammar raudt/ mot myrkgrøn gran, og vatnet speglar/ frosen himmelkvelv som teiknar/ døkke grågås-plogar./ Hausten riv, eg trevlast upp, [...]». For Hans Børli er raslinga ødslig og et dødsvarsel i diktet «Jeg frykter høsten»: «Hør, aspene rasler på øde mo./ og bladene faller som tårer av blo’/ over min vegvillig vank.» Rolf Jacobsen taler også om skjelvinga i diktet «Osp». Han er i dette diktet, som oss, opptatt av hvorfor ospa skjelver:

En osp står og skjelver, sitre-sitre
hele tiden, hele dagen, natten,
sitre-sitre,
om det blåser eller ikke blåser.

Sikkeløv i tynne tråder, nervefine
sitre-sitre.
Vet den noe. Hvorfor
skjelver ospen?

Tekst: Bjørg Sand Foto: Sissel Statle

Har du hørt om Lua-folket?

Ikke det, nei. Det hadde ikke jeg heller – før jeg i februar i år fikk være med på den fantastiske turen NMS Trøndelag arrangerte i samarbeid med Plussreiser, Ilen menighet og flere trønderske menigheter, hvor vi blant annet fikk besøke mennesker fra Lua-folket og se noe av misjonsarbeidet som gjøres blant dem.

Lua-folket er en liten etnisk minoritetsgruppe på ca. 150 000 mennesker som holder til i Nan-provinsen i Nord-Thailand. De lærde strides om hvorvidt Lua-folket opprinnelig kommer fra Thailand eller Laos, men den siste store forflytningen skjedde iallfall fra Laos til Thailand – etter Vietnam-krigen. De slo seg først ned oppe i fjellene uten kontakt med thaiene, men har etter hvert flyttet ned, slik at landsbyene deres nå er rett i utkanten av det thailandske storsamfunnet.

De har eget språk – med innslag av både thai og lao – men har til dags dato ikke noe skriftspråk. Barna går nå på thailandske

skoler og lærer å lese og skrive, men voksne over tretti år er stort sett analfabeter.

For ca. 15 år siden begynte NMS (Det norske misjonsselskap) – i samarbeid med Den evangelisk lutherske kirken i Thailand – å arbeide blant Lua-folket. I motsetning til thaiene, som er buddhister, er Lua-folket animister. For dem er dagene preget av ofring til – og frykt for – de onde åndene som de mener de er omgitt av. Medisinmenn har stor makt.

Da Lua-folket fikk høre om Jesus, opplevde de ham som sterkere enn de onde åndene, noe som er karakteristisk for

Den gassiske presten Tovo (med hvit skjorte) sammen med noen av evangelistene

På besøk. Når skikken er å sitte på gulvet, trenger man ikke mange møbler

animisters møte med kristendommen. Kristendommen fikk dermed raskt fotfeste, og de siste 12 årene er det over 1300 som er døpt. For en tidligere japanmisjonær som meg høres det ut som et eventyr. I Japan opplever nemlig det lutherske kirkesamfunnet vårt under 30 dåp i året. Blant Lua-folket er det nå bygd 11 kirker. I tillegg er det steder der man har gudstjeneste, men ikke har kirkebygg og heller ikke er organisert som menighet ennå. Så skulle en jo tro at det må være mange prester, men for tiden er det bare én. Han er misjonær fra Madagaskar, og som gassere flest har han et langt navn, men forkorter det til Tovo.

Den lutherske kirken i Thailand har mange samarbeidspartnere i tillegg til NMS. En av dem er Den gassisk lutherske kirke. Mange kristne gassere opplever nå at Gud kaller dem til å bli misjonærer, men den gassiske kirken har ikke økonomi til å

sende dem. Derfor har de bedt NMS om hjelp. Tovo får 90% av lønna si fra NMS, og siden NMS sitt arbeid i Thailand er Ilen menighets misjonsprosjekt, betyr det at vi også er med på å lønne en gassisk misjonær blant Lua-folket i Nord-Thailand.

Det sier seg selv at Tovo alene ikke kan greie å ta seg av alt det kirkelige arbeidet blant Lua-folket. Med seg har han et team på 11 evangelister. De fleste av dem er selv lua. To av disse evangelistene er pekt ut til å gjøre lua-språket skriftlig – i samarbeid med en finsk misjonær. De vil bruke det thailandske alfabetet. I første omgang vil de skrive en historie om lua-folkets dagligliv – og bruke den i leseopplæringen. Siden vil de begynne å oversette et av evangeliene. Dette vil selvsagt være en langvarig prosess, men for å sitere et japansk ordtak: Enhver lang reise starter med det første skrittet. Og det første skrittet har de tatt!

Tekst: Stein Rune Kjølmoen

Iladagan 2019

I juni ble Iladagan avholdt for 33. gang. I løpet av fem dager gjennomførte vi over hundre arrangementer.

Målt i antall arrangementer er vi Trondheims største festival! Opplegget spente fra bruktauksjon via voksendåp til underholdning og kultur. Dessuten var det i år lagt enda større vekt på å omfavne alle aldersgrupper. I tillegg til et imponerende frivillig engasjement fra enkeltpersoner stilte Trondheim kommune, lokalt næringsliv og privatpersoner som sponsorer og muliggjorde dermed festivalen.

Vi valgte i år å fokusere på at ilingene selv skulle stå for de fleste arrangementene: de skulle ikke bare være konsumenter! Det ble derfor arrangert et bydelsmøte i januar hvor alle som ville bidra med noe kunne møte og få luftet sine ideer. Dette åpnet for et enda større mangfold i type arrange-

Marianne Meløy ledet Bydelskonserten på en fremragende måte. Hun skapte stemning i en nesten fullsatt Ilen kirke. Foto: Edel Lundemo

Kirketjener Gunnar Gangstø får æren av å bære den fine dukken til dåpen når Thale Marie Mo leker prest i Ilaparken. Foto: Edel Lundemo

menter enn tidligere, og vi fikk frivillige som sørget for en oppsving i bruk av sosiale medier for å promotere festivalen både før, under og etter arrangementene. Årets satsningsområder var å bruke flere byrom og bakgårder som kunne skape felleskap og nye vennskap. Vi opplever at disse målene ble nådd!

Menigheten og sokneprest April bidro med flere arrangementer og god stemning. I kirka ble det avholdt en stor bydelskonsert, og kirkekjelleren ble tradisjonen tro transformert til galleri. Mange av oss vil huske det friske initiativet «Klages-tolen», noe som kan bidra til å føre kirke og menighet nærmere hverandre.

Spesielt imponerende var også «Iladalen

Harakiri Band spiller rundt «Bålet på Skansen». Foto: Øystein Aarlott Digre

aktivitetspark», en serie arrangementer først og fremst ment for barn. Disse aktivitetene knuste også myten om at Iladagan bare består av godt voksne rødvindrikende kvinner.

Om kontakten med kirka også sørget for å holde værgudene fornøyde, vites ikke, men Iladagan var preget av sol og varme hele uka igjennom. Vi gleder oss allerede til neste års festival!

Øystein Aarlott Digre og Henrik Størksen lot seg døpe under friluftsgudstjenesten. Mange vil nok huske nettopp denne vakre sommerdagen ved Ilabekken. Foto: Nils Toldnes

Slekters gang/offer og gaver

Døde:

Inger Johanne Danielsen
Grethe Lehn
Mary Wicks
Erna Elisabeth Skrødal
Hjørdis Bersås
Olga Krogh
Kirsten Mellemsæther
Terje Furberg
Knut Olav Jakobsen

Født:

1953
1947
1941
1926
1930
1932
1953
1952
1949

Døde:

Oddgeir Monard Skjærvø
Knut Olav Jakobsen
Aasta Sæther
John Kåre Nilsen
Ruth Johanne Einvik
Kari Sæther
Anne Grete Sand
Jarle Asbjørn Mork

Født:

1956
1949
1915
1933
1927
1940
1966
1946

Vigde

02.03 Marius Bjørge og Kjersti Solem, viet i Fjellseter kapell
12.04 Gorm Andersen og Edlyn Manquiat
01.06 Camilla Amundsen og Fredrik Hanssen
29.06 Linda Helen Fjeldvær og Bernt Atle Arntzen, viet i Fjellseter kapell
29.06 Therese Ottesen og Martin Andre Brå
13.07 Anna Birkeland og Thomas Sundseth

«Men størst
av alt er
kjærligheten»
1. Korr 13

Døpte

07.04 Hedvig Kristina Widahl Sund
07.04 Andrea Olivia Buates Sørensen
07.04 Sofie Bergsdal Skogan
21.04 Mileah Skoglund Haugen,
døpt i Værnes kirke
19.05 Storm Olivander Fagerland-Iversen
19.05 Josefine Silseth Lehn,
døpt i Fjellseter kapell
25.05 William Wehn,
døpt i Fjellseter kapell
02.06 Hailey Antonsen Foss
02.06 Serena Lyshaug Ringen
09.06 Helle Midtgard Nord
16.06 Øystein Aarlott Digre, døpt i Ilabekken
16.06 Henrik Thingstad Størkersen, døpt i Ilabekken
23.06 Linnea Sæbø Rånes, døpt i Havstein kirke
28.07 Sindre Lund Westergaard, døpt i Gulset kirke
04.08 Mikkell Kingswick Husby
04.08 Eva Husby Reberg
04.08 Leon Skagevang

Offer

25.02 Menighetens arbeid kr 98,25
10.03 Fjellseter kapell kr 1420,-
17.03 Menighetens arbeid kr 1063,-
31.03 Menighetens arbeid kr 5221,-
07.04 Kirkens Nødhjelp kr 1657,-
05.05 Menighetens ungd.arb. kr 14 473,-
12.05 Menighetens arbeid kr 400,-
19.05 Menighetens arbeid kr 736,-
02.06 Menighetens arbeid kr 725,-
09.06 Menighetens arbeid kr 1191,-
14.07 Det Norske Bibelsel. kr 755,-
21.07 Menighetens arbeid kr 600,-

«La de små
barn komme
til meg»
Markus 10,42

Kirken trenger gode ledere – hvem vil du gi stemmen din til?

I en tid med store omveltninger i samfunnet, kan kirken og din lokale menighet spille en viktigere rolle for et bærekraftig fellesskap enn den har gjort på lenge. For å lykkes med det trenger menighetene gode ledere med bred tillit blant menneskene som bor der. På de følgende sidene får du litt informasjon om kandidatene som står på valg til menighetsrådet i Ilen, og litt om de tre alternative valglister til bispedømmerrådet i Nidaros.

Hvem kan stemme?

Medlemmer av Den norske kirke har stemmerett fra det året de fyller 15 år. Alle med stemmerett får i august et eget valgkort i posten med mer detaljert informasjon om kirkevalget.

Når kan du stemme?

Kirkevalget blir avholdt 8. og 9. september 2019, samtidig og i samme lokaler som kommunestyre- og fylkestingsvalget. Fra 12. august til 6. september er det også mulig å **forhåndsstemme** til menighetsråds- og bispedømmerrådsvalget ved Kirkelig fellesråd sine kontorer i **Munkegata 6, åpningstider mandag – fredag kl. 10-14.**

Hva gjør bispedømmerådene?

Bispedømmerådet er det regionale styringsorganet i kirken. Rådet tilsetter prest-er og er arbeidsgiver for disse og enkelte andre. Det arbeider for samordning av det kirkelige arbeidet i de mange menighetene i bispedømmet. Medlemmene i bispedømmerådene utgjør Kirkemøtet. Kirkemøtet er «kirkens storting», og det øverste organet i Den norske kirke. Her blir alle bispedømmeråd samlet i en uke hvert år. Kirkemøtet bestemmer ordninger og liturgier, og i den kommende perioden vil det komme viktige saker om kirkens organisering.

Hva gjør menighetsrådene?

Arbeidet i menighetsrådet spenner over mange tema. Det kan være barne- og ungdomsarbeid, juss og økonomiforvaltning, tilsetninger, gudstjenester, miljø og rettferdighet, omsorg, musikk og misjon. Menighetsrådene skal sørge for vekst og næring til kirkene og lokalsamfunnet der du bor.

Kandidater til Ilen menighetsråd

Navn	Bakgrunn	Hvorfor stille til valg?
Steinar Nordal, født 1954		
	Professor i geoteknikk ved NTNU. Jeg har hatt en del lederverv i jobbsammenheng. Medlem av Ilen Menighetsråd fra 2015. Har drevet speiderarbeid på Byåsen i KFUM/KFUK i en årrekke.	Jeg tror på Jesus og ser arbeidet i menigheten som et arbeid for hans kirke. Jeg vil forsøke å bidra til at Ilen Menighet kan tilby et inkluderende fellesskap kjennetegnet av lav terskel og stor takhøyde, gjerne i samvirke med det som skjer ellers i Ilen. Jeg håper Ilen Menighet kan fremstå som et sted der en rekke frivillige kan engasjere seg.
Nina Egenæs Groven, f. 1960		
	Grunnfag tysk, nordisk språk, kristendom, praktisk pedagogikk. Undervisningserfaring, eid og drevet Husfliden i Levanger, leder Foreldreutvalg, leder i Levanger KrF, aktiv i ulike skrivegrupper.	Jeg har tid og mulighet til å bli med i menighetsrådet. Jeg engasjerer meg lett i det jeg tror på, er kristen og ønsker å bidra til et godt arbeid for kirka. Økumenisk arbeid ligger meg på hjertet.
Øystein Aarlott Digre, f. 1980		
	Restaureringstekniker for Nidaros Domkirkes Restaureringsarbeider. En krumtapp i det meste av frivillig arbeid i Ila: Leder i Iladagan, Ila Blandamannskor, nærverksted og kjøleskap med gratis mat på gata.	Jeg er opptatt av fellesskap på tvers av kulturer og klasser. Har tro på noe iboende godt i alle. Kirken har et særlig ansvar for å videreføre nestekjærlighet og rettferdighet for alt levende. Min rolle i menighetsrådet blir som brobygger og igangsetter, kultur er et viktig element. Motto for godt samarbeid: Fri kreativitet og god framdrift.
Karoline Vikan, f. 1981		
	Økonomi og administrasjon. Jobber i bank. Fritiden blir brukt sammen med familien. Jeg har vært engasjert i musikkmiljøet i Bud, både som aktiv selv og i opplæring av aspiranter.	Jeg ønsker å bli kjent med menigheten og å engasjere meg i nærmiljøet, spesielt når det gjelder barn og unge.

Gunnar Gangstø, f. 1967

Sivilingeniør i elektronikk, med 20 års jobberfaring fra Nordic Semiconductor og Atmel Norway. De siste 6 årene har jeg jobbet som sosial entreprenør, spesielt med fokus på nye læringsarenaer for barn og unge. I tillegg jobber jeg nå som kirketjener i Ilen.

Jeg tror at Jesus gav oss et unikt grunnlag for å skape gode relasjoner og et bærekraftig samfunn. Kjernen i budskapet er kjærlighet til skaperen og kjærlighet til vår neste. Jeg vil jobbe for at vi sammen skal klare å omsette dette budskapet i praktisk handling til nytte og glede for livet i bydelen vår.

Mikaela Vettenranta Rønstad, f. 1980

Master i historie, videreutdanning i bibliotekkunnskap. Vikar som kirketjener i Ilen. Erfaring fra prosjektarbeid og arkiv. Medlem av Ilen Menighetsråd fra 2015, lang erfaring som frivillig i blant annet misjonsutvalget, Ilen Kirkes Venner og menighetsbladet.

Jeg ønsker å bidra med min samfunnsferfaring og kunnskap om Ilen Menighet. Jeg vil jobbe for å få flere med i menighetens arbeid.

Kjetil Bye, f. 1966

Ambulansearbeider. Førstehjelpsinstruktør v/Nutec. Journalist i Ambulanseforum. Lærer i ambulansesfag med foreldrekontakt og elevoppfølging. Miljøarbeider i Kirkens bymisjon. Lydtekniker. Diverse organisasjonsverv.

Jeg ønsker å styrke menighetens posisjon i lokalmiljøet, samt bidra i menighetens kulturelle arbeid. Opptatt av musikk og kultur, scene-/lydarbeid, friluftsliv. Skriver i sosiale medier under «KirkeKjetil».

Kine Rian, f. 1979

Utdannet innen restaurant- og renholds-fag. Driftsmedarbeider på Sverresborg Museum. Frivillig under festivaler og kulturelle arrangementer.

Jeg ønsker å stille til valg for å fremme kirkens posisjon i nærmiljøet, videreutvikle og fortsette det gode arbeidet til kirken. Legge til rette for samlende arrangement for lokalbefolkningen, spesielt med fokus på ungdom.

Joakim Malenge Rosenlund, f. 1973

Bachelor i Serviceledelse.
Trenør for Sverresborg
Basketball.

Opptatt av å skape aktiviteter for folk
flest i nærområdet.

Patricia Princess Søreng, f. 1972

Studert dans ved Alvin Alley
American Dance Theater
og Dance Theater i Harlem,
New York. Instruktør i ulike
dansestiler. Jobber som flyvert.
Daglig leder for Latinfestivalen
i Trondheim 2012/2013. Plan-
legging og gjennomføring av
ulike konserter.

Trondheim har vært min hjemby i
10 år nå, og jeg ønsker å bidra mer i
min lokale kirke og menighet. Det er
spesielt viktig å få flere unge til å delta
i kirkelige aktiviteter.

Kari Eline Egenæs Groven, f. 2000

Studerer i Trondheim og
jobber deltid som ungdoms-
leder i Steinkjer kirke.
Leder i Levanger ungdomsråd
2015-2016. Elevrådsleder
2014-2015. Leder i Levanger
KrFU og fylkesleder i Trøn-
delag KrFU. Representant for
Levanger menighet i Nidaros
ungdomsting.

Jeg ønsker å stille som vararepre-
sentant i Ilen menighetsråd for å få et
innblikk og erfaring fra menighetens
arbeid.

Nidaros bispedømmerådsvalg

I Nidaros bispedømme er det tre alternative lister ved valget i 2019. Disse er her presentert alfabetisk etter listenavnet. For en presentasjon av alle kandidatene som står på de ulike listene, kan du gå inn på de enkelte listenes nettsider.

Bønnelista:

Bønnelista vil videreføre den bibelske tro og tradisjon som Den norske kirke har vært tuftet på siden reformasjonen. Alle avgjørelser i kirken må være i tråd med Bibel og bekjennelse – kirkens grunnlag. Den norske kirke skal være en del av Guds synlige kirke på jord. Vi ønsker en fornyet kirke med medlemmer som har Jesus som Herre og som søker Gud i bønn og tilbedelse. Vi ønsker en ledelse som er ledet av Guds hellige Ånd og som oppmuntrer alle til å tjene Gud på forskjellig vis. Vi ønsker selvstyre i de lokale menighetene, hvor medlemmene i menighetsrådene blir kurset i hva det vil si å være en disippel, drive menighetsplanting og bygge menighet.

Bli kjent med kandidatene på

www.bonnelista.no

Nominasjonskomiteens liste:

Listen består av personer som er foreslått av de lokale menighetsrådene i bispedømmet, og prioritert av felles nominasjonskomité. Personene speiler et mangfold av meninger og syn, slik det også er i den norske folkekirken. Vi representerer ingen organisasjon eller interessegruppe. Den enkelte kandidat presenterer selv de saker

en spesielt vil arbeide for. Sammen vil vi arbeide for den lokale kirkes beste.

Mer informasjon finner du på

www.nominasjonslisten.no

Åpen folkekirkes liste:

Vi som står på Åpen folkekirke sin liste vil at Den norske kirke skal videreutvikles som en åpen og demokratisk folkekirke. Vi vil arbeide for en kirke for alle, som fremmer menneskeverdet og motarbeider diskriminering. Åpen folkekirke i Nidaros bispedømme vil forsvare kirkens vedtak om at likekjønnede par kan gifte seg i kirka. Vi tror at flertallet av kirkens medlemmer ønsker en raus kirke, med varme og omsorg for alle mennesker. Vi ønsker å styrke kirkedemokratiet og legge til rette for at alle kan delta. Vi slutter oss til Den norske kirkes visjon: «Mer himmel på jorda».

Kirka skal være en viktig kulturbærer og verdistemme i samfunnet. Vi som står på denne lista har ulike livserfaringer, men står sammen i arbeidet for at den kjærlighet Jesus står for, skal berøre og ha betydning for alle mennesker.

Bli bedre kjent med oss på

www.apenfolkekirke.org

Tekst: Liv Nordberg og Edel Lundemo Foto: Liv Nordberg

Solrike dager i Kirkehagen

Årets Kirkehage er historie. Tradisjonen tro samarbeidet menighetene i Ilen, Lade, Bakke, Vår Frue og Domkirken om å selge kaffe og vaffer i Weisenhusets vakre hage under Olavsfest.

Nytt av året er at vi nå er en del av den ordinære Olavsfesten. Vi startet i det små for ca 15 år siden og nå er vi en viktig brikke i festuka – som i lignelsen om såkornet.

Vi solgte som vanlig godt – i år ble nettoinntekten nesten 30.000 på hver av menighetene som deltok. Folk stilte villig opp for å jobbe, og vi i Ilen hadde til og med noen i reserve. Gjestene koste seg i hagen. Det var tre dager med over 30 grader, likevel var etterspørselen etter varme vaffer og kaffe stor. Vi sender en stor takk til alle som stilte opp og bidro til at arrangementet også i år ble vellykket. Samtlige som jobbet for Ilen vil motta invitasjon til en hyggekveld litt seinere i høst.

Alfhild Midsians nystekte vaffer går unna.

Takk til diakoniutvalget for den trivelige turen til Selbu 6. juni!

Her er hele turfølget i Selbu kirke, hvor vi fikk se de vakre nye kirkestilene.

I tillegg var det kaffe og eplekake på Selbusjøen hotell og et interessant besøk ved Norsk Radio- og Fjernsynsmuseum.

Fottur fra Fjellseter til Trolla

Inspirert av tur-suksessen under Iladagan legger vi opp til en ny fellestur torsdag 26. september. Busstidene til Skistua er de samme som før, men rutenummeret er nå 26. Vi tar altså buss nr. 26 fra Ila ca. kl. 10.02. Vi går av på Fjellseter og starter også denne gangen med en andakt ved tidligere sokneprest Ole Møllerløkken. Det blir en kort orientering om kapellet, som du også kan lese mer om på side 7.

Turen går videre ned til Kobberdammen, hvor vi følger stien til venstre rundt mot Erlingvika. Snart kommer vi inn på bilveien og følger den til Tømmerdalen, videre ned mot Holstdammen og opp til Damhaugen, hvor menigheten holder friluftsgudstjeneste 3. søndag i august hvert år. Her gikk også Øystein Dolmen sammen med vår journalist og fotograf i turen du kan lese mer om i dette bladet. Aud Berg vil stå klar med kaffe og vafler som vi kan kjøpe. Fra Damhaugen kan man gå ned til Trolla, hvorfra Ilaboere kan ta buss hjem, eller man kan velge å gå fra Damhaugen til Ila via Driftsveien/Strandlinja.

Spørsmål kan rettes til Ingrid Sandstad på tlf. 993 54 928

Vel møtt!

Har du husket å støtte menighetsbladet?

Vi har egen bankkonto og nå også eget Vipps-nummer.

Beløpet du har lyst til å gi, kan du sende inn til Ilen menighetsblad
Kontonummer: 1503 83 27213
VIPPS: #557919

Hjertelig takk for din gave!

Vennlig hilsen redaksjonen

Hva skjer i menigheten fremover?

Bli med i Ilen POP-UP GOSPELKOR!

Øvelse: Lørdag 28. september, kl. 15–18 (med kaffepause)

Fremføring: Søndag, 29. september ved Gospelmessen i Ilen kirke, kl. 18.

Gjestedirigert Harald Eriksen reiser opp fra Stavanger denne helgen for å lære oss to Gospelsanger til Gospelmessen vår. Harald har sunget i Stavanger Gospel Choir, dirigert Ten-Sing-koret Sky Sing og ungdomsgospelkoret Wednesday, vært instruktør for dirigenter på Norges KFUK-KFUMs Ten-Sing-Seminar i Ulsteinvik og arbeider som musiker og sanger i ulike sammenhenger. Alle som vil prøve seg som Gospelsangere er hjertelig velkommen — ta med en venn! Opplegget er gratis.

Meld interesse til sokneprest April Maja Almaas
aa752@kirken.no

FRIVILLIGFEST

1. okt, kl. 18–20, Ilen menighetshus.

Staben lager fest for alle som bidrar i menigheten, stort og smått.

God servering og underholdning.

Påmelding: Menighetsforvalter Trine Ressem Skei ts248@kirken.no

Stille dag ved elvebredden (Retreat)

Lørdag, 2. november, kl. 10–15, Ilen kirke.

En lørdag preget av stillhet og kristen meditasjon. Samarbeid med Retreat i Nidaros. **Interessert?**

Kontakt prostiprest Hilde-Anette Løvenskiold Grüner, leder i Retreat i Nidaros. Tlf. 948 46 011

THANKSGIVING — FRA FEST TIL FORSONING

Onsdag 20. november kl. 17.30, Ilen kirke.

Kulturenheten, Ila Friviligsentral og Ilen menighet inviterer til samtale mellom Amanda Fayant (medlem av Metis/Cree-stammen i Canada), April Maja Almaas

(amerikaner og sokneprest i Ilen menighet), Bertel Johansen (Diakon i Saemien Åålmege) og Torstein Holen (Seniorkultur Trondheim kommune). Samtalen vil ha spesielt fokus på tradisjoner, feiringer og forsoning fra både et teologisk og et sekulært perspektiv. Pris kr.150 inkl. servering av kalkun, stuffing og tranebærsaus. **Påmelding til Kulturenheten, tlf. 72 54 57 00.**

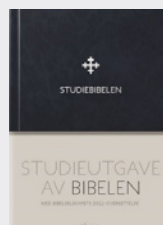
Høstens Bibelstudie for voksne

Hver onsdag, kl. 20–21, Ilen kirke, i peisestua. **Hva står det egentlig i Bibelen og hva betyr det for meg?** I januar 2019 kom Bibelselskapets første studieutgave av hele Bibelen, for alle som ønsker å gå inn i Bibelens tekster. Ved Ilen menighet skal vi gjøre det sammen med felles lesning og samtale rundt bordet.

I høst tar vi for oss vi *Paulus' Brev til Galaterne*.

Bli med på én kveld, flere, eller alle! **4. sept** (kapittel 1), **18. sept** (kapittel 2), **2. okt** (kapittel 3), **16. okt** (kapittel 4), **30. okt** (kapittel 5), **13. nov** (kapittel 6).

Meld interesse til sokneprest April Maja Almaas aa752@kirken.no

Menighetens hyggestund

1. torsdag i måneden kl. 11-13, Ilen menighetshus.

5. september: Sang og underholdning ved Bjørn Fjellvær.

80-åringene vil bli spesielt invitert.

3. oktober: «Sagaen om Trondheim» ved Perly Folstad Norberg.

7. november: Gjest: Gunnhild Gløkken.

5. desember: «Forventning» ved Thormod Høyen.

2. januar: Juletefest

Allsang, ulike tema/foredrag fra gang til gang, god servering, andakt og loddtrekning.

Spørsmål? Kontakt Diakon Martha Garborg Bergslid

mb943@kirken.no

Høstens orgelkonserter med Ilens nylig restaurerte Claus Jensen orgel
Salmekveld og orgelgjengvisling
 v/prost Nils Åge Aune
søndag 8. september kl. 18.00

Rudolf Lutz – Zürich
 torsdag 10. oktober kl. 18.00

Oddbjørn Sæbø – Trondheim
 Søndag 10. november kl. 18.00

Gratis, støttet av Norsk kulturråd
Spørsmål? Kantor David Scott Hamnes
dh249@kirken.no

Fottur fra Fjellseter kapell til Trolle:

Torsdag, 26. sept, kl. 10 ved
 Ila bussholdeplass.

Se s. 27 for mer informasjon.

Spørsmål?

Ingrid Sandstad: 993 54 928

Barn og familier

Babysang (0–1 år) Onsdager kl. 12, Ilen kirke

Mer informasjon på facebookgruppa «Babysang i Ilen menighet»

Småbarnstrall (1–5 år) 7. sept. og 9. nov. (lørdag), kl. 10–11, Ilen kirke

Barnekor Tirsdager fra 10. sept, kl. 17–18, Ilen kirke. Barnekoret er tilpasset barn mellom 5 og 10 år og har åpne øvelser.

Kirkeklubb for fireåringer Tirsdag 15. okt. og 22. okt. kl. 18–19, Ilen kirke.

Lys Våken 9.–10. nov. for alle 6. og 7. klassinger, overnatting på Sverresborg kirkesenter.

Tårnagent-dagen 24. jan. – på skolens og SFOs fridag. 2.- og 3.-klassinger vil bli invitert.

Spørsmål? Menighetspedagog Ingvild Yrke iy229@kirken.no

Julemesse

Lørdag, 23. november kl. 10–16, Ilen menighetshus. Arr. Ila Frivilligsentral

Julegrantenning og juleverksted

8. desember kl. 15–17, Julegrantenning i Haparken med Frelsesarmeens hornmusikk, kort appell fra soknepresten og gang rundt juletreet. Juleverksted i menighetshuset. Samarbeid med Ila frivilligsentral.

Bli med i I lens Julekor for barn

Øvelse: Tirsdag 10. desember kl. 17–18, Ilen kirke

Fremføring: Søndag 15. desember kl. 18 på

«Vi synger julen inn.» Alle er velkommen.

«Vi Synger julen inn»

15. desember kl. 18, Ilen kirke.

Advents- og julearrangement ledet av musikere fra vår bydel.

Juletefest

8. januar kl. 17–19, Ilen menighetshus. Juletefest med bevertning, gang rundt juletreet, fortelling og besøk av 3 konger fra Østen! Samarbeid med Ila frivilligsentral.

Vi gratulerer vårens konfirmanter i Ilen kirke!

Bakerst fra venstre:

Emma Michelle Nicolaysen-Hanssen, Aksel Bonsaksen Sjøhagen,
Wilhelm Hatlen, Carl-Fredrik Jonatan Askim, Erik Kalset Sjøhaug, Herman Jørum
Gudem, Åsmund Tingstad Larsen, Petter Sommersteth, Andrea Stendahl.

Midterst fra venstre:

April Maja Almaas (sogneprest), Astrid Robøle, Iben Brurok, Tyra Brolin,
Ingrid Berge Marken, Vilde Talgø-Kristiansen, Ella Serine Bergmo,
Mike Birkeland, Ingvild Yrke (menighetspedagog)

Første rekke fra venstre:

Silja Næss Brekke, Sander Holthe Moe, Stine Opland, Zara Kvarme,
Erling Arneberg Austrheim, Thea Dahl, Ella Njaastad Skjesol, Thea Skjærvik,
Fredrik Tellefsen.

Ikke tilstede på bildet:

Tuva Walseth og Martin Toresønn Evjenth Sørhaug.

Foto: TittMelhuus

Velkommen til kirke

SEPTEMBER 2019

12. søndag i treenighetstiden

– Søndag 1. september

Ilen kirke, kl. 11

Diakonigudstjeneste v/Diakon Martha Garborg Bergslid

13. søndag i treenighetstiden

– Søndag 8. september

Ilen kirke, kl. 11

Familiemesse med markering av skaperverkets dag v/Almaas og Yrke

Ilen kirke, kl. 18

Salmekveld med orgelgjenvigsling v/Prost Nils Åge Aune

Høsttakkefest – Søndag 15. september

Ilen kirke, kl. 11

Høymesse v/Almaas

16. søndag i treenighetstiden

– Søndag 29. september

Ilen kirke, kl. 18

Gospelmesse v/Almaas

Pop-up-kor, liturgisk dans, Harald Eriksen, Sondre Ferstad & «Dr. Bekken»

– Tor Einar Bekken

OKTOBER 2019

17. søndag i treenighetstiden

– Søndag 6. oktober

Ilen kirke, kl. 11

Høymesse v/Prostiprest Hilde-Anette Løvenskiold Grüner

18. søndag i treenighetstiden

– Søndag 13. oktober

Ilen kirke, kl. 11

Familiemesse med barnekoret og utdeling av 4-årsbok v/Almaas og Yrke

19. søndag i treenighetstiden

– Søndag 20. oktober

Ilen kirke, kl. 11

Høymesse v/Almaas

NOVEMBER 2019

Allehelgensdag – Søndag 3. november

Ilen kirke, kl. 11

Allehelgensgudstjeneste med minning v/Almaas og Garborg Bergslid

22. søndag i treenighetstiden

– Søndag 10. november

Ilen kirke, kl. 11

Lys våken-gudstjeneste v/Espen Dahlgren
Doksrød og Ingvild Yrke
Felles med Sverresborg

Domssøndag / Kristi kongedag –

Søndag 24. november

Ilen kirke, kl. 11

Felles tospråkelig gudstjeneste med *Sæmien Åålmege* (menigheten i Sørsamisk område), v/Einar Bondevik og Almaas

DESEMBER 2019

1. søndag i adventstiden

– Søndag 1. desember 2019

Ilen kirke, kl. 11

Felles høymesse med Svenska kyrkan v/Almaas

2. søndag i adventstiden

– Søndag 8. desember

Ilen kirke, kl. 18

Lysmesse v/Almaas og
Espen Dahlgren Doksrød
med årets konfirmanter fra Ilen og
Sverresborg

Luciafeiring – Lørdag 14. desember

Ilen kirke, kl. 16, arr. Svenska kyrkan

3. søndag i adventstiden

– Søndag 15. desember

Ilen kirke, kl. 18

«Vi Synger Julen Inn» v/Almaas og
musikere fra vår bydel

Julaften – Tirsdag 24. desember

Ilen kirke, kl. 15

Julaftengudstjeneste v/Almaas

Juledag – Onsdag 25. desember

Ilen kirke, kl. 11

Høytidsgudstjeneste

v/Prostiprest Esbjørn Hummelgård

Stefanusdag / 2. juledag

– Torsdag 26. desember

*Trolla Idrettshus, kl. 11

Gudstjeneste v/Almaas

JANUAR 2020

Kristi åpenbaringsdag

– Søndag 5. januar

Ilen kirke, kl. 11

Høymesse v/Almaas

2. søndag i åpenbaringstiden

– Søndag 12. januar

Ilen kirke, kl. 11

Familiemesse v/Prostiprest Åshild Brenne
og Yrke

3. søndag i åpenbaringstiden

– Søndag 19. januar 2020

Ilen kirke, kl. 11

Fellesgudstjeneste med Trondheim

Metodistkirke (Bønneuke 2020)

v/Christina Thaarup og Almaas

FEBRUAR 2020

Kyndelsmesse/5. søndag i åpenbarings- tiden – Søndag 2. februar

Ilen kirke, kl. 11

Høymesse

Såmannssøndag – Søndag 9. februar

Ilen kirke, kl. 11

Familiemesse v/Almaas og Yrke

Ilen kirke, kl. 18

Salmekveld

Kristi forklarelsedag

– Søndag 16. februar

Høymesse, Ilen kirke, kl. 11

Sansegudstjeneste med Korarti v/Almaas

I Fjellseter kapell er det gudstjeneste tilnærmet hver søndag.

Tidspunktet kl. 11.15 korresponderer med bussen til Skistua.

Se <http://www.fjellseterkapellet.no>

Nesten hver 4. søndag i måneden feirer Svenska kyrkan i Trondheim gudstjeneste
kl. 17. Se <https://www.svenskakyrkan.se/norge/trondheim>

Kantorens side

Tekst:
David Scott
Hannes

Salme nr 544 – I en kirke midt i byen

Denne salmen ble skrevet av Dag Aakre i 2007 for Kirkens Bymisjons arbeid i Vår Frue kirke i Trondheim. En av Aakres daværende kolleger, Gunhild Marie Roald, spurte ham om å skrive en salmetekst til kirken i anledning kirkens 800-års-jubileum. Teksten bygger på kjennskap til Vår Frue kirke, som ligger midt i byen (v. 1). Bymisjonens arbeid er et forvandlingsarbeid (refrenget og v. 4), samtidig som det viktigste i arbeidet er å akseptere alles liv (v. 1). Brosteinsgatene er å finne over hele Trondheim. Disse er symbolsk tatt inn i bykirken, hvor man har laget et steinkors av brostein på gulvet midtskips. Her kan lys tennes. Kirkerommet er et fristed for alle som ønsker seg bort fra bylarmen (v. 3). Siste strofe er en utsendelse, jf. romermessens *Ite missa est*, som fritt oversatt kan gjengis med «gå ut og del evangeliet».

Salmen ble først publisert i Kirkelig utdanningscenter i nord sin årbok, *Praktisk kirkelig teologi nedenfra* (Tromsø 2008), og kom med i prøveboken *Salmer 2008*. Derfra gikk den videre til N13. Salmen viser utstrakt bruk av bokstavrim: vei/van-

dring; skyld/sorg/smerte, byens/brostein, byrder/bærer, løfter/liv, lån/ly/larmen, stille/stemmer. Den har et folketonepreg som viser seg i den første pentatone frasen, den modale kadensen til h-moll i takt 4 og de fallende melismene i takt 4 og 12.

Dag Aakre er prest, født i Oslo og bosatt i Trondheim. Han har spesialkompetanse i praktisk prestedtjeneste og videreutdanning i veiledning. Aakre var daglig leder for Kirkens Bymisjon i Trondheim fra 1993-2019, og er nå daglig leder av Kirkelig Dialogsenter. Han har lenge vært engasjert i dialogarbeid lokalt og internasjonalt, særlig knyttet til problematikken rundt hellige steder. Han har vært fast andaktsholder i NRK og har skrevet salmetekster til kirkelige handlinger.

Vår egen Gunhild Marie Roald har komponert melodien. Hun er født i Ålesund, og arbeider som førsteamanuensis i rådgivningsvitenskap ved NTNU. Ved siden av arbeidet med forskning og undervisning er hun selvlært sanger, komponist og arrangør, og synger i og skriver musikk for vokalkvartetten Smyr.

I en kirke midt i byen

- 1 I en kirke midt i byen har vi kommet sammen.
Med oss har vi liv og bønn som venter på et Amen.

*Ref: La din milde nåde lyse over vei og vandring,
gi vår skyld og sorg og smerte kjærlighets forvandling.*

- 2 Byens brostein er symbol på byrder mange bærer.
Du som løfter liv som trues, vær vår gode lærer
- 3 Lån oss ly fra larmen, så vi hører stille stemmer.
Fri oss med ditt gode nærvær ut fra alt som skremmer.
- 4 Rens vårt sinn fra dype spor som urett etterlater.
Vi vil løfte Kristi ansikt ut i byens gater.

Kirkens orgel er nyrestaurert, og fremstår nå i all sin prakt både i klang og utseende. I denne anledning arrangeres det i høst flere markeringskonserter med internasjonale kunstnere:

Lørdag 31. aug. kl. 15.00: Anders Bak & David Scott Hamnes

Søndag 8. sept. kl. 18.00: Salmekveld og orgelgjenvigsling v/prost Nils Åge Aune

Torsdag 10. okt. kl. 18.00: Rudolf Lutz – Zürich

Søndag 10. nov. kl. 18.00: Oddbjørn Sæbø – Trondheim

Alle er gratis, støttet av Norsk kulturråd

FØLG MEG

**SOLI DEO
GLORIA**

EN UTSTILLING OM KRISTENDOM
OG POPULÆRMUSIKK I NORGE

MIST

PÅ ROCKHEIM TIL MAI 2020

ROCKHEIM

MUSEENE I SØR-TRØNDELAG

Helse * Glede * Daglig brød

StudiO
FRISØRER
interogline

Ilevollen 32C, 73 52 79 53
www.studiofrisorer.no

Skansen stasjon as

Tlf.: 916 11 967, Sandgata 56, 7012 Trondheim

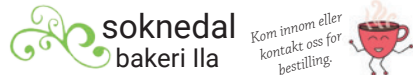
Fine lokaler for: Barnedåp, konfirmasjon,
åremålsdag og minnesamvær

BUNNPRIS

Ilen kirkes venner anbefaler:

Støtt butikken med det store hjertet for nabolaget!

Kleistsgate 1, 73 52 77 78
bpila@bunnpris.no

Kom innom eller
kontakt oss for
bestilling.

● Ferske brød ● Lekre kaker ● Koselig café

Mellomila 57 | 73 80 85 00 | soknedalbakeriila@gmail.com

Galleri Ismene

Ilevollen 34

OKKENHAUG BIL

HYUNDAI

SUBARU

Tlf. 73 80 40 00, www.okkenhaug.no

HAUG EIENDOM A/S

Tlf. 73 53 97 12

HAUG HOLDING

Tlf. 915 90 300

FAGTRYKK

fagtrykk.no

KAFÉN I ILA

Hanskemakerbakken 5

Tlf: 404 96 524

Man-søn 11-18, Tirsdager stengt

Gravferd * Gravstell

Elveseter
GRAVFERD

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80
kontakt@elvesetergravferd.no
www.elvesetergravferd.no

VIBKE GRAVFERD

Svanholm
GRAVFERD

Døgntelefon: 73 89 11 40 www.svanholm.no
TRONDHEIM • MELHUS • KLÆBU • MALVIK

LANG ERFARING i å bistå
påørende ved dødsfall

Avd. Melhus - Trondheim - Orkdal

VIBKE GRAVFERD

VIGDAL
begravelsesbyrå as

post@vigdal.no – www.vigdal.no

VAKTTELEFON
72 89 00 80

Ilen Menighetshus

Det er mulig å leie Ilen Menighetshus
til minnesamvær, konfirmasjon,
åremålsdag osv.

Kontakt: Anette Taraldsen
tlf.: 466 52 520

TRONDHEIM
GRAVMONUMENTER

Service og kvalitet i nærheten

BYENS STØRSTE UTSTILLING AV NYE STEINER

- Oppussing av steiner
- Bolting av steiner
- Navnetilføyelser
- Gravlykter og tilbehør
- Nedsliping av steiner

To store utsalg: Prinsensg. 45 og Rye ved Flakk
www.trondheimgravmonumenter.no
Tlf. 73 50 27 80

 DEN NORSKE KIRKE
Kirkelig fellelråd i Trondheim

Vi tilbyr
GRAVSTELL

-hele året

For mer informasjon om innhold og priser, se våre nettsider

Tlf. 994 36 000, kirken.no/trondheim
post.trondheim@kirken.no

Sokneprest
April Maja Almaas
 913 17 443
 aa752@kirken.no

Diakon Martha
Garborg Bergslid
 MB943@kirken.no
 482 93 728

Menighetspedagog
Ingvild Yrke
 IY229@kirken.no
 900 51 722

Menighetsforvalter
Trine Ressem Skei
 HN656@kirken.no
 ts248@kirken.no

Organist/Kantor
David Scott Hamnes
 913 30 608
 DH249@kirken.no

Kirketjener
Gunnar Gangstø
 930 03 199
 gg399@kirken.no

Ilen menighetsråd
Ingrid Sandstad
 993 54 928
 norhelle@outlook.com

Ilen menighetskontor:

Besøksadresse:
 Ilevollen 15, 7018 Trondheim

Postadresse til Ilen menighet,
 Ilen MR eller Soknepresten i Ilen menighet:
 Kirkelig fellesråd i Trondheim
 Postboks 2300, Sluppen, 7004 Trondheim

Tlf. 922 12 454
 E-post: post.ilen@kirken.trondheim.no

Kontortid tirsdag og torsdag kl 10.00–14.30

Vakt/nødtelefon for Byåsen prosti:
48 16 25 69

Telefonen betjenes på hverdager;
 kl. 17.00–08.00 og i helger og høytider.

Ilen menighetsblad:
 Kontonummer: 1503 83 27213
 E-post: ilaredaksjonen@gmail.com

Ilen kirke Tlf. 73 51 53 10

Fjellseter kapell :
 Kontonummer 8601 51 79963

Hjorten Helse- og velferdssenter:
 Tlf. 72 54 46 20

Hjemmesykepleien Nidelven sone
Erling Skakkesgt 40, Tlf. 72 54 29 80

Byåsen sone, Stabells vei 4B
 Tlf. 72 54 51 31

Ilen kirkes venner:
Kontaktperson: Edel Lundemo
 Tlf. 481 280 40, lunede@online.no

Velkommen til

- Vil du bruke litt av din tid sammen med andre?
- Vil du treffe nye mennesker?
- Vil du være med å sette dine og andres idéer ut i livet?

Frivilligsentralen er kort sagt en møteplass som formidler kontakt mellom mennesker i lokalmiljøet – noen trenger hjelp og andre ønsker å hjelpe.

Frivilligsentralen er et sted hvor gleden over å bruke deg selv er den betalingen du får.

Ønsker du å bli frivillig eller høre mer om hva vi holder på med er du hjertelig velkommen innom for en prat!

Våre faste ukentlige aktiviteter:

Språkkafé mandager	09.00–11.00
Vaffeltirsdag	12.30–14.30
Yoga tirsdager	17.00–18.00 (OBS! nytt tidspunkt)
Uformell språkkafé torsdager	18.00–19.30 (Ila Brainnstasjon)

Alle våre aktiviteter er gratis.

Følg oss gjerne på facebook eller gå inn på www.ila.frivilligsentral.no for nyheter og informasjon.

Her treffer du oss:

Ilevollen 15, e-post: post@ila.frivilligsentral.no, mobil 466 52 520
Våre åpningstider: man 9–11, tirs 15–18, ons og tors 12–15

Møte mellom mennesker

Ut på tur

Fra Klemetsaunet til Klefstadhaugen!

Denne gangen starter turen ved Klemetsaunet kolonihage. Holdeplass på rute 75 er Storsteinan. Navnet får sin forklaring ved et blick ned mot fjæra, for ikke å si opp mot høyden, hvor store bergknauser råder grunnen. Følg bilveien i retning Byneset. Det er best å gå på venstre side, hvor det er god plass utenfor kvitstripa. Etter knapt 5 minutter tar veien av opp mot hyttefeltet. Klemetsaunet er et gårdsbruk fra begynnelsen av 1600-tallet (Bymarkas eldste), som har vært drevet som kolonihage i 30 år. Helt øverst i hyttefeltet, etter de gamle husene, går stien inn i skogen. Nå begynner oppstigningen! På kartet vil du se at høydekurvene ligger tett. Den tøffeste oppstigningen er på ca. 600 m. Når du kommer til et veiskille med skilting er det verste unnagjort, men det er fortsatt en del stigning. Hold svakt til høyre mot Stadsheia. Dette er et idyllisk parti hvor både lauvskogen og bunnvegetasjonen er svært frodig. Ta til høyre når stien går over i et vått parti. Følg kartet nøye, og sikt deg inn på myrene nord for Store Kongensåsen. Følg skogsstien et par hundre meter, og snart åpner det seg en langstrakt myr. Det går an å følge dette og neste

myrdrag på langs og komme inn på en tydelig sti vest for Kongensåsen (til venstre ved slutten av myrene), eller man kan gå på skrå over myra i starten. Her finner du en gammel, noe tilvokst skogsvei, som fører gjennom skaret øst for Kongensåsen og ned til vannet med sine mange idylliske rasteplasser.

Det letteste vil være å følge samme vei videre ned til Gamle Bynesvei, men det går også en sti rundt vannet som fører inn på en litt mer sumpet skogsvei. Den ender også i Gamle Bynesvei, men lenger nede. Herfra er det bare å følge skilting mot Klefstadhaugen, hvor veien går gjennom et kulturbeite og hytteområde med vakker utsikt mot fjorden og Geitastranda. På ettermiddagen er det god bussforbindelse fra Klefstadhaugen og inn til byen.

Kartref: Turkart Bymarka 1:25 000, revidert 2018

Spørsmål kan rettes til undertegnede på tlf. 993 54 928

Tekst og foto: Ingrid Sandstad